

er nærmest den at se paa de Forslag, som fremlægges, om de ere fornuftigt begrundede, om de ere sunde; og jeg ser saaledes paa dette Lovforslag, at det er fornuftigt begrundet. Det er nemlig ufornuftigt at beholde en Institution, som ingen Nytte gør, og det er i Motiverne sagt og godt motiveret, at Krydstoldvæsenet, saaledes som Forholdene nu have udviklet sig med Hensyn til Dampskibsfarten, ikke mere gør nogen Nytte eller i alt Fald saa godt som ingen Nytte, og da er det fuldstændig rigtigt at spare de Penge, som anvendes dertil. Der blev allerede under Behandlingen her i Tinget i 1895—96 af det daværende ærede Medlem for Slagelse fremsat en stærk Kritik over hele vort Krydstoldvæsen, og det var ogsaa i det væsentlige hans ihærdige Anstrengelser, som medførte, at vi i 1899 fik en Lov, som i de følgende 5 Aar formindskede det daværende Antal af Krydstartøjer og Krydstoldassistenter med to aarlig. Naar den højtærede Finansminister nu har gjort Skridtet fuldt ud, kan jeg for mit Vedkommende fuldt ud slutte mig dertil, og jeg skulde ikke have taget Ordet, naar det ikke var, fordi jeg har et Par enkelte Spørgsmaal at rette til ham. Jeg ser, at der i Motiveringen er gjort opmærksom paa, at der ønskes en Bevilling paa Finansloven af 10,000 Kr. aarlig i de førstkommende 3 Finansaar til Ventepenge og lignende til de Folk, som blive ledige i denne Anledning. Der gøres imidlertid opmærksom paa, at disse Folk ville blive anvendte som Assisterter (Strandkontrolører) i Land, og der føjes til: for saa vidt og saa snart det lader sig gøre. Jeg kunde ønske at vide, om dette Udtryk „for saa vidt“ skal forstaas saaledes, at hvis de vedkommende ere noget hen i Aarene, ere ældre, end man ellers ansætter dem i Toldvæsenets eller i Statens Tjeneste, saa kan der ikke være Tale om at sætte dem ind paa andre Pladser, eller om det er Meningen, at der med „for saa vidt“ skal forstaas, at der ikke ansættes andre i de betræffende Pladser, saa længe der er nogen ledige af dem, som ere blevne ledige ved denne Lovs Vedtagelse. Det forekommer mig, at det sidste vil være det rigtigste, hvis det kan lade sig gøre.

Dernæst er der for 15 Opsynsmænd beregnet en Løn af 500 Kr. aarlig pr. Mand, og der staar i Bemærkningerne, at der skal kræves af de paagældende, at de skulde betragte Toldopsynsvirksomheden som deres væsentlige Beskæftigelse. Jeg gaar altsaa ud fra, at de ere beskæftigede hele Dagen. Jeg ved ikke, om jeg har

Ret i denne Opfattelse, jeg vil anmode den ærede Minister om at sige mig, om det er Meningen, at de skulde være optagne hele Dagen, og om, at det saa skal have sit Forblivende ved de 500 Kr. Dette forekommer mig nemlig i saa Fald at være en ret ringe Løn, og det bliver da et Spørgsmaal, om man ikke hellere maa tage færre Opsynsmænd, give dem en længere Strækning at holde Opsyn med og saa give dem en anstændig Løn. — Jeg er, som sagt, glad ved Lovforslagets Fremkomst, og det alene af den Grund, at man ikke skal give Penge ud til noget, som er unyttigt.

Finansministeren (C. Hage): For de Udtalelser af Tilslutning til Lovforslaget, som ere fremkomne, takker jeg. Det er jo ikke saa underligt, at Forslaget har faaet en velvillig Modtagelse, da det i Virkeligheden kun opfylder et Ønske eller Krav, som mange Gange har fundet Udtryk her i Tinget. Det ærede Medlem for Bornholms 2den Valgkreds (N. J. Jensen) benyttede Lejligheden til at minde om, at Toldvæsenets administrative Ordning hviler paa Forordningen af 1797, og at der vistnok kunde være Anledning til at tage denne Ordning op til Revision paa adskillige Punkter. Det er en Udtalelse, hvori det ærede Medlem ganske sikkert har Ret, og der vil ogsaa ved Lejlighed kunne blive Anledning til at gøre Toldvæsenets administrative Bestemmelser til Genstand for en Bearbejdelse.

Det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) rettede til mig det Spørgsmaal, om det er Meningen, at de Krydstoldassistenter, der blive overflødige, skulde have Fortrinsret til Ansættelse i ledige Pladser under Toldvæsenet, saa længe der overhovedet er nogen af disse forhenværende Krydstoldassistenter, som endnu ikke have fundet Ansættelse. Jeg skal dertil sige, at nogen saadan almindelig Regel er det selvfølgelig umuligt at give. Hvorvidt en Mand egner sig til at gaa over i en anden Stilling, navnlig naar han, som det ærede Medlem nævnede, allerede er i en fremrykket Alder, maa selvfølgelig komme til at bero paa de personlige Forhold i hvert enkelt Tilfælde. Næstes kan det jo ikke, at den ikke uvæsentlige Formindskelse af Assistentpladsernes Antal, der bliver en Følge af denne Lovs Vedtagelse, vil komme til at hvile trykkende paa Avancementsforholdene i Toldetaten. Det er derfor ikke blot en Foranstaltning, som de Assisterter, som komme ud af deres Stilling, naturligvis ikke